

folytattunk a Sárvárt elkerülő 88. sz. főút nyomvonalában.

A Felső-mező nevű határrészen két lelőhelyet különítettünk el a 2002 februárjában végzett terepbejárás alkalmával. A 2003 decemberében megismételt terepbejárás során megállapítottuk, hogy a két lelőhely szinte összeér, és csaknem 550 m hosszan követhető a nyomvonalban. A szerződésben ezt a szakaszt a nyomvonal 2+847-3+500 m-e között rögzítettük.

A lelőhelyek egy sekélyebb vízjárta hely, és egy ma is élő forrás és vízfolyás szintjéből kiemelkedő területen helyezkednek el. A megelőző feltárás előtti időszakban próbafeltárást végeztünk a bejárt lelőhely teljes szakaszán.

A 88. sz. út 2. számmal jelzett lelőhelyének É-i része, egy K-Ny-i dombhát déli lejtője; egy laposabb, sekélyebb terület választja el a lelőhely többi részétől. A humusz vastagsága 30–60 cm között változott, az altalaj kavicsos, löszös, rétegeket nem tudtunk elkülöníteni. Mind a terepbejárás, mind a kutatóárok kézi bontása során került elő a humusból kerámia. Leletanyag, főleg csak a humusból és a felszínről került elő, erősen bolygatott állapotban, elsősorban késő bronzkori anyag. A sekélyebb rész közelében, a lejtő aljában, egy nagyméretű, mély kút került elő. Kútszerkezetet nem találtunk, alját valószínűleg egy kavicsos réteg jelezte.

A lelőhely középső része az előzővel csaknem párhuzamos, nagyjából K-Ny-i széles hát K-i végén, É-i lejtőjén helyezkedik el. Tőle K-re és D-re egy mélyebb vízfolyásos terület van. A lelőhely DNy-i részétől egy földút választja el. A régészeti objektumok nagy része cölöplyuk, a legtöbb esetben nem volt megfigyelhető közöttük semmilyen kapcsolat. Ezenkívül néhány tárolóverem, árok, egyéb gödör, földbe mélyítet épület, agyagkitermelő, vagy műhelygödör, és egy kemence került még elő a késő bronzkorból, a vaskorból és a kora középkorból. 2004-ben 249 régészeti jelenséget regisztráltunk ezen a szakaszon.

A lelőhely Ny-i végén, ahol az előző hát folytatódik, 2004-ben csupán próbafeltárást végeztünk. Itt 288 objektumot regisztráltunk. Folytatódott tovább a késő bronzkori telep közepes méretű, nem túl mély gödreivel, cölöplyukaival. Egy cölöpszerkezetes házat, agyagkitermelő-gödröket tártunk még fel. A késő rézkor időszakából csak néhány gödör, és egy árok került elő. A terület Ny-i végében 5 késő bronzkori hamvasztásos temetkezést tártunk fel. A vaskorból egy kelta ház, és hozzá tartozó néhány egyéb jelenség mutatkozott. A terület Ny-i végén egy nagyjából É-D-i irányú árokból római kerámia töredékek, terra sigillata, fibulatöredék került elő. Az ároktól alig 10 m-re K-re, egy Ny-K-i tájolású csontvázas temetkezést regisztráltunk, de a mellékletek hiánya miatt ennek kora bizonytalan.

A lelőhelyen a 2004. és 2005. évben összesen nagyjából 16 000 m² területet kutattunk meg, 538 jelenséget regisztráltunk. A lelőhely az elkerülő út nyomvonala, a lehajtó ág, illetve a mai műút között, illetve annak déli

oldalán is tovább folytatódik. A nyomvonalról É-ra szintén megtaláltuk a település nyomait.

FARKAS CSILLA

350. Sárvár, Soproni utca 4.

(Vas megye) B

2005. június 27–29. között végeztünk régészeti feltárást az ingatlanon (Hrsz.: 3204). A kutatás alapján a tsz telep, és a jelenlegi temető területére is kiterjedhet a lelőhely.

A kb. 1000 m²-es lehumuszolt felületen, valamint egy építendő út területén összesen 8 objektum került elő: 3 gödör, valamint több nagyobb oszlophely, melyek betöltésében, és felszínén körbe, szinte palástszerűen vékony, de jól látható égett réteget figyeltünk meg. Kéves leletanyagot találtunk, főleg kerámiát, melyek kavicsal soványítottak, rosszul égetettek, némelyik felülete fényezett, a késő bronzkorra tehető. Főleg az oszlophelyek betöltéséből sok égett, apró csontdarab került elő. A lelőhely bolygatott, illetve a mai temető területén valószínűleg el is pusztult.

FARKAS CSILLA

351. Simontornya, Külső-rétek

(Tolna megye) I

A város K-i szélén, a Sió árteréből alig kiemelkedő dombon, kaszálón, légi felderítés során kerek, sötétzöld gyűrűt figyeltem meg. 2005. március 30-án a terepen ezen a helyen, az alacsony fűben enyhe, nagyjából kerek kiemelkedés látszott. Ezt U-alakban sekély árok határolta. Leletet nem találtam. A domboldal magasabb részein őszi búza volt. Itt szórványosan paticsot és 1-2 cserepet figyeltem meg. Simontornya felé haladva, a domb magasabb részén kiszántottak egy házat: itt sok vastag tapasztásdarabot találtam, de cserepet nem. Ásatás nélkül nem dönthető el egyértelműen, hogy itt valóban egy kis, árokkal övezett földvár volt-e, amit teljesen elszántottak.

MIKLÓS ZSUZSA

352. Sióagárd, Kőhányás

(Tolna megye) Kö

2005. április 6-i terepbejárásunk során a falutól ÉK-re kb. 2,5 km-re, az egykori Sárvíz-meder K-i felén igen meredeken emelkedő, fennsíkszerű magaslaton, annak nem a legmagasabb pontján, elsimított szántásban, rossz megfigyelési körülmények között nagy területen szétszórva kisebb téglá- és kődarabokat, valamint embercsont-töredékeket találtunk. A templom a falu É-i részén feküdt, mert a lelőhely ÉNy-DK-i irányban az egykori meder mentén az épülettől D-re még több száz méter hosszan húzódik. A lelőhely az egykori Gencs falu helyét jelzi.

Munkatárs: B. Kohári Gabriella (KÖH, Pécs).

K. NÉMETH ANDRÁS – ÓDOR JÁNOS GÁBOR